

fjøbte, idet der derved alene for Indenrigsministeriets Vedkommende i det Mindste vilde vindes 100,000 Kr. paa Halvdelen af de Sten, som skal bruges til Opførelsen af Frederikshavn's Havn. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa og heller ikke paa, hvorvidt de høje Ministre have taget Hensyn til min Hensigt, eller om, hvorvidt der er ført Forhandlinger mellem Dernes Ciere og Ministerierne om Salget af disse Der. Det er en Sag, som ikke vedrører mig eller denne Sag i det Hele taget, og det kommer heller ikke mig ved, paa hvilken Maade den høje Indenrigsminister skaffer sig Sten til at bygge Frederikshavn's Havn med. Jeg tillod mig kun dengang at henstille som finantfielt rigtigt, at denne Sag kom i Orden. Naar jeg imidlertid nu tillader mig at fremdrage denne Sag, denne Post, som ikke er opført paa Tillægsbevillingslovsforlaget, ligger det i, at jeg har bragt i Erfaring, at der har været Forhandlinger i Gang i November-Maaned imellem Ministerierne og Dernes Ciere, at Ministeriet har gjort et bestemt Bud paa disse Der og antydet, at naar Ministerierne vilde købe dem, skulde det være, som af mig tidligere antydet, saavel til Marineministeriet som til Indenrigsministeriet, at der er blevet gjort et bestemt Bud, og at dette Bud — saavidt jeg veed — er blevet accepteret af Dernes Ciere. I den Forespørgsel og med det Tilbud, som blev gjort fra Ministeriets Side til Dernes Ciere, blev der udtrykkelig antydet, at man da paa Tillægsbevillingen vilde søge dette Beløb bevilget. Naar dette Beløb altsaa ikke er forlangt her, mener jeg, at det er berettiget at fremdrage denne Sag, og jeg haaber ogsaa, at den høitærede Formand ikke vil standse mig i at komme ind derpaa, idet jeg vil tillade mig at anke over, at der er gjort saa lidt ved Frederikshavn's Havn, som der er, idet der i Virkeligheden, som tidligere udtalt i Rigsdagen, ikke er gjort det Allermindste. Endsskjønt der er hengaaet halvandet Aar, deriblandt en udmærket Sommer, er der ikke foretaget, hvad jeg kalder det Allermindste med Hensyn til Brugen af den store Bevilling, som Rigsdagen har givet Indenrigsministeren til at bygge Frederikshavn's Havn for. Naar der altsaa nu ikke er forlangt noget Beløb hertil paa Tillægsbevillingsloven, frittes jeg til at spørge: Hvad nu? Hvad er Meningen? Er det Meningen, at Frederikshavn's Havn skal bygges færdig eller ikke? Der har været affholdt Vicitation, men Befolkningen har ikke faaet at vide, hvad Svaret er blevet herpaa, hvad den Vicitation har ledet til; det Gnefte, man som sagt veed, er, at der Intet er gjort. Man kan virkelig

frittes til at spørge, om det er Meningen, at dette Arbejde skal henlægges, indtil det engang lykkes Ministeriet at blive skrinlagt — et Resultat, som Befolkningens store Flertal med saa stor Længsel imødeser. Jeg kan ikke sige Andet, end at hele den Sag, som her foreligger, hvor der til Ministeriet bliver bevilget store Beløb, som ikke blive benyttede, i Virkeligheden giver en smuk Illustration til hele vor uhyggelige politiske Tilstand. Og jeg maa tilføje, at naar den høitærede Minister søger og Rigsdagen giver en saadan Bevilling, og den saa ikke bliver anvendt, navnlig paa et Punkt som dette, idet virkelig Frederikshavn's Havn maa siges at henligge i en uforfarlig Tilstand, saa maa derved Lyften betages Rigsdagen til at give yderligere Bevillinger til den nuværende Regjering. Jeg tillader mig at haabe, at jeg maaske kan faae et Svar, et imødekommende Svar, saa det vil vise sig, at det er Meningen ad anden Vej at skaffe de nødvendige Sten til denne Havn. Ellers maa man da kunne sige, at den Politik, der her drives, er langt værre end Visnepolitikken.

Indenrigsministeren (Steel): Jeg tror, at det ærede Medlem lettelig kunde have skaffet sig Oplysninger, der kunde have sparet baade ham at sige og mig at høre nogle efter min Mening meget ubegrundede Vebredelser. Finantsudvalget har nemlig forlangt Oplysninger om, hvad der er udført for Bevillingen, og der er gjort Rede derfor. Derved vilde det ærede Medlem have kunnet erfare, at der er gjort adskilligt Mere, end han troede; der var til forrige Finantsaar bevilget 150,000 Kr., deraf er der anvendt ca. 120,000 Kr. Resultaterne af denne Anvendelse foreligger, om end det ærede Medlem ikke har opdaget dem. Det ærede Medlem veed jo ikke, hvad der er eller kan blive anvendt endnu i indeværende Finantsaar. Der har været forhandlet angaaende en rimelig Overenskomst med Cierne af Hirtsholmene, Forhandlingerne have trukket i Langdrag, men Skylden er ikke vor. Jeg har forøvrigt ikke selv ført de Forhandlinger, de ere førte med min Kollega Marineministeren, men jeg kan forsikre, at de Forhandlinger kunde have staaet paa et langt mere fremskredet Punkt, dersom vi til enhver Tid havde faaet bestemte og afgjørende Svar paa vore Forespørgsler. Den høitærede Marineminister, som i Dieblirket forhandler med Cierne, vil formodentlig oplyse, hvorledes det endnu ikke er ganske klart, hvorvidt disse ere tilbøielige og fuldt villige til at gaa ind paa den Sum, som det ærede Medlem antydede. Saa snart vi havde den Ting foreløbig i Orden, vilde vi komme